

APELACIONI SUD SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA (2.okrug)

Presuda od 19.IV 1967.

Standard Electrica, S.A. c/a
Hamburg Südamerikanische Dampf-
schiffahrtsgesellschaft and
Columbus Lines, Inc.

Prijevoz stvari morem - Jedinica tereta - Kao jedinica te-
reta za odredjivanje granice brodarove odgovornosti smat-
raju se palete u kojima su smješteni sanduci, kojih je
broj naveden u teretnici, a ne svaki sanduk posebno

Tužitelj, primalac tereta, tužio je brodara za naknadu štete za neizručenih sedam paleta po 6 sanduka a u svakom od njih nalazilo se po 40 televizijskih zvučnika. Nesporno je bilo da prema čl.4, st.5. COGSA 1936. brodar odgovara za koleto ("package") 500 dolara, pa je brodar taj iznos i isplatio. Tužitelj je medjutim zastupao stajalište da "in concreto" koleto jest svaki od sanduka u kojima se nalazilo po 40 spomenutih zvučnika, i na tome temeljio svoj zahtjev za veću naknadu štete.

Prvostepeni sudac je odbio tužbovni zahtjev, jer je smatrao da je koleto svaka paleta koja sadrži 6 sanduka.

Većina Apelacionog suda (suci Lumbard i Hays) potvrdili su prvostepenu presudu iz slijedećih bitnih razloga:

Oba suca smatraju da odredba COGSA o ograničenju odgovornosti na dol.500.- za koleto ("package"), kad krcačtelj nije deklarirao višu vrijednost uz plaćanje više vozarine, ne može biti objašnjena s obzirom na domet riječi "package" po pripremnim radovima koji su joj prethodili. Jednako izražavanje američkog i engleskog zakona upućuju na to da su redaktori mislili na to da postoji odredjeni standardni opseg koleta, pa su za taj standardni opseg i odredili ovu svoju mjeru odgovornosti. Opće poznata je činjenica da se sada stubokom mijenja tehnologija transporta, pa se tako pojavljuju containeri. Na tu novu pojavu i njen utjecaj na pitanje granice odgovornosti nije još nijedan sud reagirao. Tužitelj je tražio od suda da gleda na sanduke unutar palete i da na njih primijeni granicu odgovornosti, jer da je njihovo uključivanje u paletu bilo u interesu brodara, a osim toga da se kod palete radi o mehaničkom pomagalu kod prijevoza i da se to ne može smatrati ambalažom. Suci otklanjaju taj argument, jer upućuju na to da su obje stranke konstantno govorile o 9 paleta kao broju koleta, pa su i poslije iskrcaja korespondirale uvijek govoreći

o nestalih 7 paleta itd. Iz toga suci izvode da su obje stranke upravo na palete mislile kao "package". Osim toga krca-telj je birao prijevoz u paletama radi veće sigurnosti tereta od oštećenja, pa je i u dokumentima spominjao samo broj paleta, a ne i broj sanduka u paletama, pa sudovi nužno u slučaju gubitka tereta temelje svoje stajalište na sadržaju isprava (prema presedentu Distriktualnog suda za južni distrikt New Yorka India Supply Mission v. S.S.O. verseas Joyce, 1965). Konačno suci smatraju da tužitelj predviđa da je zastarjela ("outdated") ograničenja odgovornosti mogao prema COGSA ukloniti deklariranjem vrijednosti. Uostalom ako bi i stajao argument da je ova odredba zastarjela, jer je uzakojena pred 30 godina, onda bi trebalo da Kongres zakonom mijenja tu odredbu, a nije na sudovima da to učine. Diranje na način na koji to tužitelj predlaže u tu odredbu unijelo bi zabunu u shvaćanje pojma "package" kako je sadržano u precedentima Mitsubishi International Corp. v. S.S. Palmetto State (1962), u kojem je Vrhovni sud odbio certiorari i Gulf Italia Co. v. American Export Lines, Inc. (1959), u kojem je takodjer certiorari odbijen. Osim toga onda bi na vozara pala dužnost da ispituje sadržaj palete i mimo navoda u teretnici koji se ograničuju na broj paleta.

Odvojeni votum dao je sudac Feinberg. On smatra da paleta nije "package", jer nije sa svih strana zatvorena, nego da su to sanduci. Ne bi trebalo inzistirati na tome da su stranke govorile o paletama, a ne o sanducima, jer je bilo i izjava o sansucima i od strane tuženikovih ljudi. Međutim odlučno je pitanje da li treba izbjegići da se dodje do tako neočekivanog rezultata u tumačenju Zakona od 1936, napose kad se ima na umu da je svaki sanduk vrijedio manje od 500.- dolara, pa da prema tome tuženi koji se na tu vrijednost obazirao nije imao povoda da deklarira veću vrijednost. Ne smatra da postoji "sigurna" definicija "package"-a na koju se većina naslanja, a ukoliko postoji ona je nepoželjna i efemerna. Dok zakonodavac ne mijenja zakon, sudovi treba da izbjegavaju da ga primjenjuju na način koji nije u skladu sa svrhom koju je taj zakon imao, a to je pojačati odgovornost brodara.

(LLR 1967, 2,4, str.193)

E.P.

Bilješka. - U vrijeme kad je cijelo pitanje ograničenja brodarove odgovornosti po jedinici tereta na dnevnom redu revizije Konvencije o teretnici od 1924, ova presuda Apelacionog suda područja na kojem ima najviše pomorskih sporova u SAD pokazuje kako je sadanje stanje prava nezadovoljavajuće. Očite su teškoće definicije pojma koleta ili "package"-a, a tako da zadrže svoj smisao koji su imale tada kada su stvorene i

da ga modificiraju, koliko je to potrebno, da ne bi obuhvatile containere i palete. Prikazana presuda pokazuje da putem judikature nije moguće doći do zadovoljavajuće diferencijacije, a i odvojeni votum suca Feinberga pokazuje svu teškoću problema, jer ni on nije riješio poteškoće koje su istakli suci većine: u teretnici su naznačene palete, brodar bi trebao da ne kontrolira podatke teretnice nego one podatke koje može doznati samo otvaranjem paleta, a osim toga bi postala još nejasnjom uloga ambalaže kod pojma "package". Očito je jedini način da se pronadje posebno, međunarodno, unifikacijsko rješenje za te novootvorene probleme, a da se ta rješenja granice odgovornosti ne protegnu na sva ostala područja (kao što su klasična koleta, rasuti teret itd.).

E.P.

APELACIONI SUD SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA (2.okrug)

Presuda od 25.IV 1967.

Indussa Corporation
c/a "Ramborg"

Prijevoz stvari morem - Odgovornost brodara - Klauzula u teretnici o nadležnosti suda - Klauzula u teretnici o nadležnosti stranog suda nije dopuštena na temelju COGSA 1936.

Tužitelj, primalac tereta, Indussa Corp. ustala je tužbom "in rem" protiv broda norveške zastave "Ramborg" radi naknade štete zbog oštećenja tereta, koji se prevozio iz Antwerpena u New York, za iznos od dol. 2.600.- pred Distriktnim sudom za južni distrikt New Yorka. U teretnici koja je bila izdana za taj teret bila je sadržana "Paramount Clause" kojom se u nju inkorporiraju Haška pravila i klauzula prema kojoj se COGSA 1936. na nju primjenjuje ako se radi o trgovini s Amerikom. Konačno bila je u njoj sadržana i jurisdikcionalna klauzula koja glasi: "Svaki spor koji bi nastao u vezi s ovom teretnicom bit će presudjen u zemlji u kojoj vozar ima svoj glavni poslovni nastan, i pravo odnosne zemlje će biti primijenjeno, osim ukoliko nije drugčije ovdje rečeno". Distriktni sud u New Yorku na prijedlog tuženoga otklonio je nadležnost na temelju te klauzule i na temelju precedenta iz presude Apelacionog suda 2.okругa u slučaju William H. Muller & Co, Inc. v. Swedish American Line, Ltd. (1955) u kojem je Vrhovni sud odbio certiorari.